

[Finansministeren.]

er rigtigt, men det er også rigtigt, at nøjagtig den formulering, jeg har anvendt i min fremsættelsestale, og det gælder i øvrigt ikke bare dette punkt, men hele fremsættelsestalen, er kendt af og tiltrådt af formændene for de 4 tjenestemandsgeselskaber, så at der ikke kan være tvivl om, at de er ganske klar over, hvad der kom til at stå, og dermed også, hvad det dækker.

Jeg forstår ikke det ærede medlem hr. Erik A. Jensens tale om diktat. For det første mener jeg det uberettiget at tale om det i forbindelse med tidligere afgørelser for tjenestemændenes vedkommende. Ville man tale om et diktat, skulle det i hvert fald være fra folketingets side og ikke fra finansministerens side, men jeg må i alt fald for det foreliggende gøre opmærksom på det, der også står i fremsættelsestalen om, at centralorganisationerne og Danmarks Lærerforening på baggrund af den økonomiske situation herefter har tiltrådt den forud skitserede lønningsordning for finansårene 1963-64 og 1964-65. Også dette er sat ind, om jeg så må sige med tjenestemandsgeselskabernes billigelse, og er derfor udtryk for, hvad der fandt sted.

Det er rigtigt, at tjenestemandsgeselskaberne måtte gøre et videregående lønkrav gældende, idet man sammenlignede med udgangspunktet i 1958. Som jeg også sagde i fremsættelsestalen, kan jeg ikke afvise den argumentation, når man, og det er der vel ikke noget at sige til, tager dette udgangspunkt, hvor de nye tjenestemandslønninger blev fastslået. Jeg synes, vi har grund til at anerkende den forståelse, som tjenestemandsgeselskaberne viste for den foreliggende situation, og som førte til, at man tiltrådte denne ordning, men den er tiltrådt efter reelle forhandlinger, idet jeg først skitserede hovedprincipperne for, hvordan man kunne ordne det både med lavtlønstillæg og i øvrigt. Derefter var der så først en forhandling om, hvorvidt disse principper kunne tiltrædes og så en forhandling om størrelserne, så den tale om, at der foreligger et diktat, må jeg på det bestemteste afvise.

Holger Eriksen: Det ærede medlem hr. Baagø beskæftigede sig med den omstæn-

dighed, at der var kommet et socialt motiv ind i det lovforslag, der foreligger her, og udtalte sin beklagelse deraf, ligesom det ærede medlem gav udtryk for, at skulle der gøres noget, måtte det ikke ensidigt være de laveste lønningsklasser, der fik fordel af det, så måtte man f. eks. anvende et børnetilskud, der for så vidt kunne blive til gavn både for dem med de små lønninger og for dem med de store lønninger.

Det er naturligvis et synspunkt, men jeg må i modsætning til den højtærede finansminister sige, at det forbavtede mig meget at høre det ærede medlem hr. Baagø anlægge det. Jeg har nemlig siddet i det udvalg, der er nedsat for at drøfte de kollektive arbejdsoverenskomster, og selv om jeg naturligvis ikke må røbe, hvad der er forhandlet i det, kan jeg dog ikke lade være med at gøre opmærksom på, at en væsentlig del af udvalgets tid er gået med at drøfte oppositionens beklagelser over, at man ikke på effektiv måde kan hindre, at forslaget om at forhøje de lave lønninger kommer til at smitte af på de højere lønninger, altså lige nøjagtigt det modsatte synspunkt af det, det ærede medlem hr. Baagø her i dag har gjort sig til talsmand for.

Jeg tror, det er svært sådan over for ét forslag at have ét standpunkt og over for et andet det modsatte.

Baagø: Det ærede medlem hr. Holger Eriksen må enten have overhørt, hvad jeg sagde, eller misforstået mig. Jeg sagde udtrykkeligt, at det kun var de lavestlønnede gifte tjenestemænd, som man kunne tænke sig at hjælpe ved børnetilskud. Jeg ønsker bestemt ikke at stå som forslagsstiller til, at det skulle smitte af hele vejen igennem. Aldeles ikke.

Må jeg så sige, at der er én ting i dette forslag, man kan glæde sig over. Det er, at 8. lønningsklasse inden for civiltaten, nemlig assistenterne, som fik en meget dårlig placering i lønningsloven af 1958, nu får en hjælp. Vi har på forskellig vis forsøgt, om det var muligt at give disse mennesker, som virkelig præsterer et stykke arbejde, og som har et ansvar, en bedre placering eller en form for et løntillæg eller hurtigere oprykning, men alt har været